

Alunele și veverița

Emilia Plugaru

- Această grămăjoară
O voi mânca acum,
Cealaltă grămăjoară -
În ziua de Crăciun.

Apoi câte-o alună
În fiecare zi.
Nu am cum să trag foame
Pân' vara va veni.

Și veverița pune
Alunele-n cămară.
- Dar totuși este vreme
Prea multă pân-la vară.

De nu-i ajung merinde
De unde să-mprumute?
Pădurea-i mare, mare
Și vietăți sunt multe,

Însă alune, nuci,
Niciuna nu adună
Și nimeni nu-i va da
Nici măcar o alună.

Ea știe ce-o să facă,
Acum o să mănânce
O singură alună,
Apoi o să se culce

Un pic flămândă, însă
În ziua de Crăciun
Va agăța mai multe
Alune în alun.

Va-mpodobi copacul
Cu fulgi pufoși de nea
Și cât de minunată
Pădurea-i va părea...

Ce iute trece vremea.
Crăciunul a venit.
Alunul cu alune

Și fulgi e-mpodobit.

În codru vine Moșul
C-un sac cât el de mare.
Și câte daruri, frate,
Mai dă la fiecare,

Și nu e vietate
Să fie azi uitată.
O dată e Crăciunul!
În an e doar o dată!

Iar Veverița-Rița
Primește-un sac cu nuci,
O pungă cu alune,
Bomboane și... papuci.